

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 24 czerwca 1955 r.

Nr 15

Poz. 48-51

T R E Ś Ć:

I. ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 48 — nr 92 z dnia 15.VI.1955 r. zmieniające instrukcję o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji,
 Poz. 49 — nr 93 z dnia 15.VI.1955 r. w sprawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla drobnych robót inwestycyjnych oraz dokumentacji remontowej

dla remontów, polegających na robotach budowlanych.

II. OKÓLNIKI PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 50 — nr 3 z dnia 15.VI.1955 r. w sprawie upoważnień do odbioru towaru,
 Poz. 51 — nr 4 z dnia 15.VI.1955 r. w sprawie zasad tworzenia rezerwy bezosobowego funduszu piac w 1955 r.

48.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 92 z dnia 15 czerwca 1955 r.

(znak: KP-IVt-246)

zmieniające instrukcję o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji.

Na podstawie § 2 uchwały nr 707 Prezydium Rządu z dnia 26 października 1954 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, zarządza się, co następuje:

W instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98 z dnia 29 lipca 1953 r. o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, zmienionej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 259 z dnia 23 grudnia 1954 r. wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 17 pkt 4 wyrazy „za każdorazową zgodą Przewodniczącego PKPG“, zastępuje się wyrazami: „za zgodą właściwego ministra“;
- 2) w § 28 po wyrazie „inwestorem“ dodaje się wyraz „naczelnym“ oraz na końcu dodaje się następujące zdania:
 „Sporządzanie wariantów należy ograniczyć do przypadków niezbędnych. Ilość wariantów powinna być jak najmniejsza i uwzględniać wyłącznie rozwiązania różniące się między sobą w sposób zasadniczy“.
- 3) § 158 otrzymuje brzmienie:
 „§ 158. Wartość kosztorysowa budowy określona w projekcie wstępnym jest w zasadzie nieprzekraczalna co do sumy ogólnej i nie może być zwiększana w projekcie technicznym. Zmiana tej wartości może nastąpić na podstawie:
 - 1) decyzji właściwego wiceprezesa Rady Ministrów, jeżeli dotyczy inwestycji, dla której projekt wstępny zatwierdziło Prezydium Rządu lub Przewodniczący PKPG,
 - 2) decyzji właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej jeżeli dotyczy inwestycji, dla której projekt wstępny zatwierdziło to prezydium z tym, że zmiana

wartości kosztorysowej, nie może przekroczyć limitu, w granicach którego prezydium WRN jest upoważnione do zatwierdzania projektów wstępnych,

3) decyzji właściwego ministra (lub kierownika centralnego urzędu), jeżeli dotyczy pozostałych inwestycji.

4) W § 178 skreśla się ostatnie zdanie.

5) § 195 otrzymuje brzmienie:

„§ 195. 1. Prezydium Rządu zatwierdza projekty wstępne nowych, szczególnie ważnych i wielkich budów, których opis ustali Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego PKPG.

2. Projekty przedstawione do zatwierdzenia Prezydium Rządu wymagają uprzedniego orzeczenia Głównej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych oraz akceptacji Przewodniczącego PKPG.

3. Przewodniczący PKPG zatwierdza:

- 1) projekty wstępne nowych budów:
 - dla resortów przemysłowych: Górnictwa, Hutnictwa, Energetyki, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Motoryzacyjnego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, Przemysłu Lekkiego i Centralnego Urzędu Przemysłu Naftowego,
 - dla resortów Kolei i Żeluzgi,
 - dla resortu Gospodarki Komunalnej — w zakresie inwestycji budownictwa mieszkaniowego, prowadzonego przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR“ o koszcie powyżej 100 milionów zł oraz projekty wstępne rozbudowy istniejących zakładów dla tych resortów o koszcie powyżej 150 milionów zł;
- 2) projekty wstępne nowych budów dla resortów:
 - Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Skupu, Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Łączności, Transportu Drogowego i Lotniczego o koszcie powyżej 30 milionów zł oraz projekty wstępne rozbudowy istniejących zakładów dla tych resortów o koszcie powyżej 40 milionów zł;
- 3) projekty wstępne nowych budów dla pozostałych resortów i centralnych urzędów o koszcie powyżej 15 milionów zł oraz projekty wstępne rozbudowy istniejących zakładów dla pozostałych resortów i centralnych urzędów o koszcie powyżej 20 milionów zł;
- 4) projekty techniczne szczególnie ważnych i wielkich budów według spisu ustalonego przez Przewodniczącego PKPG oraz projekty techniczne i kosztorysy generalne budowy zakładów nowych gałęzi gospodarczych, niezależnie od ich kosztu.

4. Projekty przedstawiane do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG wymagają uprzedniego orzeczenia komisji oceny projektów inwestycyjnych inwestora centralnego oraz akceptacji właściwego ministra lub kierownika centralnego urzędu.

5. Ministrowie i kierownicy centralnych urzędów zatwierdzają:

- 1) założenia projektów budów o koszcie przekraczającym limit inwestora naczelnego,
- 2) projekty wstępne budów o koszcie przekraczającym limit inwestora naczelnego, lecz niższym od limitu ustalonego w ust. 3 pkt 1, 2 i 3,
- 3) projekty techniczne i kosztorysy budów, dla których projekty wstępne zatwierdził Przewodniczący PKPG, a które nie figurują w spisie szczególnie ważnych i wielkich budów, o których mowa w ust. 3 pkt 4,
- 4) projekty techniczne i kosztorysy budów, dla których projekty wstępne zatwierdził minister lub kierownik centralnego urzędu, a które będą figurowały w ustalonym przez niego spisie.

6. Projekty przedstawione do zatwierdzenia inwestorowi centralnemu wymagają uprzedniej akceptacji właściwego inwestora naczelnego.

7. Ministrowie i kierownicy centralnych urzędów mogą w uzasadnionych przypadkach upoważnić deryktorów centralnych zarządów i jednostek równorzędnych oraz innych inwestorów naczelnych do zatwierdzania projektów technicznych i kosztorysów niektórych budów, o których mowa w ust. 5 pkt 3.

8. Dyrektorzy centralnych zarządów i jednostek równorzędnych, prezydium wojewódzkich rad narodowych i inni inwestorzy naczelnicy zatwierdzają założenia projektu, projekty wstępne, projekty techniczne i kosztorysy budów nie wymienione w ust. 1, 3 i 5.

9. Zatwierdzenie założeń projektu przez inwestora centralnego lub naczelnego zgodnie z ust. 5 i 8 może nastąpić po wydaniu decyzji o potrzebie realizacji inwestycji — dla inwestycji I grupy przez właściwego wiceprezesa Rady Ministrów, a dla inwestycji II grupy — przez właściwego ministra, lub przez właściwe prezydium WRN, w zależności, czy inwestycja ma być objęta planem centralnym albo terenowym.

10. Przepis ust. 9 nie dotyczy inwestycji wyszczególnionych imiennie w planach wieloletnich.

11. Właściwi wiceprezesa Rady Ministrów mogą w uzasadnionych przypadkach upoważnić ministrów do wydawania decyzji o potrzebie realizacji niektórych inwestycji I grupy.

12. Właściwi ministrowie mogą w uzasadnionych przypadkach upoważnić inwestorów naczelnych do wydawania decyzji o potrzebie realizacji niektórych drobnych inwestycji II grupy planu centralnego.

13. Zasady zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Komitetu do Spraw Bezpieczeństwa Publicznego ustali Przewodniczący PKPG za zgodą właściwego wiceprezesa Rady Ministrów“.

6) § 196 otrzymuje brzmienie:

„§ 196. Inwestorzy centralni ustalają limity, poniżej których inwestorzy naczelnicy są upoważnieni do zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej“.

7) § 197 otrzymuje brzmienie:

„§ 197. Inwestorzy centralni mogą upoważnić inwestorów głównych i bezpośrednich, zapewniających właściwą

analizę i ocenę dokumentacji projektowo-kosztorysowej, do zatwierdzania projektów technicznych budów i obiektów o koszcie nie przekraczającym 3 milionów zł“.

8) w § 202 ust. 1 i 2 skreśla się ostatnie zdania.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Za zgodą:

PREZES RADY MINISTRÓW

J. Cyrankiewicz

49.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODAR-
CZEGO I MINISTRA FINANSÓW**

nr 93 z dnia 15 czerwca 1955 r.

(znak: KP-IVt-245)

w sprawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla drobnych robót inwestycyjnych oraz dokumentacji remontowej dla remontów, polegających na robotach budowlanych.

W celu przyspieszenia i usprawnienia wykonania drobnych robót inwestycyjnych oraz remontów, na podstawie § 2 uchwały nr 707 Prezydium Rządu z dnia 26 października 1954 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji oraz na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwestycje o koszcie do 25 tys. zł nie wymagają sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej. Podstawą do zawarcia umów o realizację inwestycji jest krótki opis inwestycji i uzgodniony między inwestorem i wykonawcą koszt realizacji inwestycji. Podstawą do finansowania umów o wykonawstwo tych inwestycji są faktury wystawione przez wykonawcę w oparciu o faktycznie wykonane roboty, potwierdzone co do zakresu wykonania tych robót przez inwestora. Rzeczywisty koszt robót nie może przekraczać 25 tys. zł.

§ 2. W instrukcji nr 98 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 lipca 1953 r. o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji wprowadza się następujące zmiany:

Po § 12 dodaje się nowy § 12a w brzmieniu:

„§ 12a. 1. Dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla inwestycji o koszcie od 25 tys. zł do 300 tys. zł jest sporządzana w jednym stadium i zawiera krótki opis techniczny, wykaz materiałów niezbędnych do realizacji inwestycji oraz zestawienie kosztów.

2. Dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla inwestycji o koszcie do 300 tys. zł polegających na budowie, rozbudowie, zmianie przeznaczenia budynków i budowli, robotach elewacyjnych i innych robotach mających wpływ na wygląd miasta i osiedla powinna zawierać ponadto w niezbędnym zakresie rysunki i obliczenia, a dla inwestycji polegających na zmianach elementów konstrukcyjnych — niezbędne obliczenia.

3. Dokumentacja projektowo-kosztorysowa dla inwestycji o koszcie od 300 tys. zł do 1 miliona zł sporządzana jest wyłącznie w jednym stadium i obejmuje projekt techniczno-roboczy“.

§ 3. Przy opracowaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej całości inwestycji, zasady wyrażone w §§ 1 i 2 co do niesporządzania lub ograniczenia zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy odpowiednio stosować do poszczególnych składników tytułu inwestycyjnego, jeżeli przewidziane w tych składnikach nakłady na roboty inwestycyjne mieszczą się w granicach określonych w wyżej powołanych przepisach.

§ 4. Remonty polegające na robotach budowlanych (kapitałne, średnie i bieżące) o koszcie do 25 tys. zł nie wymagają sporządzania dokumentacji remontowej. Podstawą do zawarcia umowy o wykonanie remontu jest krótki opis robót remontowych i ugodniony między użytkownikiem obiektu a wykonawcą koszt remontu. Podstawą do finansowania umów o wykonanie tych remontów są faktury wystawiane przez wykonawcę w oparciu o faktycznie wykonane roboty remontowe, potwierdzone co do zakresu wykonanych robót, przez użytkownika.

§ 5. 1. Dokumentacja remontowa dla remontów polegających na robotach budowlanych o koszcie powyżej 25 tys. zł powinna zawierać krótki opis robót, wykaz materiałów niezbędnych do wykonania remontu oraz zestawienie kosztów.

2. W przypadku gdy remont połączony jest z wprowadzeniem zmian konstrukcyjnych lub modernizacją, dla wykonania tych zmian lub modernizacji, powinny być sporządzone w niezbędnym zakresie odpowiednie szkice, rysunki i obliczenia.

§ 6. 1. Postanowienia § 2 zarządzenia nie dotyczą inwestycji, dla których instrukcje branżowe ustalają dalej idące uproszczenia lub ograniczenia zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej, jak również inwestycji w zakresie obiektów zabytkowych.

2. Postanowienia zarządzenia nie naruszają obowiązujących wymogów technicznych w zakresie projektowania i wykonywania inwestycji i remontów, przewidzianych w przepisach szczególnych.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
E. Szyr
MINISTER FINANSÓW
wz. J. Trendota

Za zgodą:
PREZES RADY MINISTRÓW
J. Cyrankiewicz

50.

OKÓLNIAK PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 3 z dnia 15 czerwca 1955 r.

(znak: OP.12-22/210)

w sprawie upoważnień do odbioru towaru.

Dla ujednoczenia praktyki w zakresie upoważnień do odbioru towaru oraz w związku ze zdarzającymi się nadużyciami przy korzystaniu z tych upoważnień ustala się następujące zasady postępowania:

1) Upoważnienie do odbioru towaru powinno być podpisane przez osoby uprawnione do zaciągania zobowiązań imieniem odbiorcy lub też przez pracownika uprawnionego przez te osoby do wystawiania takich upoważnień.

2) Dostawca nie jest obowiązany do badania, czy upoważnienie zostało podpisane przez osobę uprawnioną, jeżeli okoliczności, że upoważnienie pochodzi od odbiorcy nie budzi wątpliwości. W szczególności jako wystarczające należy

uważać upoważnienie wystawione na blankiecie odbiorcy, zaopatrzone w jego pieczętkę, z podaniem nazwiska podpisującego i jego stanowiska służbowego, jeżeli z określenia tego stanowiska wynika, że do zakresu pracy na tym stanowisku należą sprawy zaopatrzenia materiałowego lub zakupu towarów (np. kierownik działu zaopatrzenia, zakupów).

3) Odbiorca nie może kwestionować wobec dostawcy ważności wystawionego upoważnienia, jeśli odpowiada ono warunkom określonym w pkt 1 i 2, wyjąwszy przypadki oszustwa lub fałszerstwa.

4) Upoważnienia powinny być w zasadzie jednorazowe. Stosowanie upoważnień stałych powinno mieć miejsce tylko w wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach. Upoważnienia stałe powinny być oznaczone numerem kolejnym.

5) Ustala się wzór upoważnienia do odbioru towaru stanowiący załącznik do okólnika. Jeśli upoważnienie jest jednorazowe, należy w nim określić termin jego ważności.

6) Dla zmniejszenia możliwości nadużyć zaleca się prowadzenie ewidencji wystawianych upoważnień do odbioru towaru. Wystawianie upoważnień „in blanco” nie powinno mieć miejsca.

7) Przy wydaniu towaru dostawca powinien zatrzymać przedstawione upoważnienie i przechowywać je wraz z pokwitowaniem z odbioru towaru. Jeżeli osoba odbierająca legitymuje się upoważnieniem stałym dostawca powinien na pokwitowaniu odbioru wpisać datę i numer upoważnienia oraz nazwisko i stanowisko służbowe osoby, która podpisała upoważnienie.

8) Upoważnienie stałe powinno być odebrane przez wystawiającego po upływie terminu ważności upoważnienia.

9) Traci moc okólnik Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 maja 1950 r. w sprawie wprowadzenia jednolitego trybu upoważnień do odbioru wszelkich dostaw (Biuletyn PKPG nr 10, poz. 136).

Zał. 1

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
E. Szyr

Załącznik do okólnika Przewodniczącego PKPG nr 3 z dnia 15 czerwca 1955 r.

..... dnia ... 195 ... r.
(nazwa i adres (miejsceowość)
jednostki)

L. dz.

U P O W A Ż N I E N I E

Ob. posiadający legitymację służbową nr z dnia upoważniony jest do odbioru
(nazwa dostawcy)

.....
.....
(określić towar)

stosownie do umowy (zamówienia) z dnia nr.

Pieczętka jednostki

.....
..... podpis
imię i nazwisko podpisującego oraz jego stanowisko służbowe

51.

**OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 4 z dnia 15 czerwca 1955 r.

(znak: ZAI-E-03-58)

**w sprawie zasad tworzenia rezerwy bezosobowego funduszu
płac w 1955 r.**

W związku z postanowieniami uchwały nr 181 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. w sprawie wzmocnienia kontroli bezosobowego funduszu plac w przedsiębiorstwach państwowych i spółdzielniach działających według zasad rachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 27, poz. 262) ustala się następujące wytyczne dotyczące tworzenia rezerwy bezosobowego funduszu plac w 1955 r.

1. Podstawę do ustalenia rezerwy bezosobowego funduszu plac o której mowa w § 1 ust. 1 powołanej uchwały Prezydium Rządu nr 181/55 stanowi w roku 1955 nie wykorzystany jeszcze w roku bieżącym bezosobowy fundusz plac przedsiębiorstw finansowanych przez Narodowy Bank Polski oraz przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny w wysokości proporcjonalnej. Rezerwa ta może być wykorzystana do końca 1955 r.

2. Rezerwa bezosobowego funduszu plac pozostająca do dyspozycji ministerstwa (centralnego urzędu) utworzona z bezosobowego funduszu plac przedsiębiorstw finansowanych przez Narodowy Bank Polski może być wykorzystana na cele przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny, jak również rezerwa utworzona z bezosobowego funduszu plac przedsiębiorstw finansowanych przez Bank Inwestycyjny może być wykorzystana na cele przedsiębiorstw finansowanych przez Narodowy Bank Polski.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Błinowski

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Prawny, Warszawa,
Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zaległe egzemplarze sprzedają sklepy Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch“ w W-wie, ul. Wiejska 14 i Puławska 108. Poza Warszawą pisma dostarcza Biuro Wysyłkowe Przedsiębiorstwa Sprzedaży Prasy Antykwarycznej „Ruch“, ul. Puławska 108.

Zamówienie PWG 240/Cz/55, podpisano do druku 24.VI.55 r., druk ukończono 29.VI.55 r.

Nakład 23.460. Papier druk. sat. V kl. 60 gr, ark. wyd. 0,6.

Zam. 3561/c. Zakł Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa. B-6-6068.